

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI
FAKULTA TEXTILNÍ

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

LIBEREC 2013

LUCIE BÁRTOVÁ

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI
FAKULTA TEXTILNÍ

PŘÍRODNÍ ŽIVLY
NATURAL ELEMENTS

LIBEREC 2013

LUCIE BÁRTOVÁ

Poděkování

Ráda bych poděkovala především vedoucí mé práce, paní Doc. Emílii Frýdecké ak. mal., za její cenné rady, názory a za veškerý čas, který mi ochotně věnovala. Dále paní Janě Čutkové za odborné rady při tvorbě kolekce, její trpělivost a pomoc, které si velmi vážím. Také děkuji své rodině a přátelům, kteří mě zahrnovali slovy podpory a byli mou motivací. Děkuji.

Anotace

Pozorování světa kolem nás nabádá k pozastavení a nutí k zamyšlení nad životem a nad tím, jak jeho koloběh vlastně funguje, co vše nám dává a co nám bere.

Zaměření se na přírodní živly bylo logickým východiskem, stejně jako následná snaha o poznání živlů z hlediska historie, umění i každodenního života. Nabyté dojmy a posbírané informace se pak staly předlohou k této bakalářské práci a zároveň inspirací k vytvoření lněné oděvní kolekce.

Tato dámská kolekce v sobě zachovává původní myšlenku o představení živlů, přestože je její forma spíše symbolická než konkrétní a kolekce je pojatá stylem blízkým minimalismu.

Anotation

Observation of the world around encourages us to slow down and urges us to think about life and how its circle works, what it gives to us and what it takes away.

Focusing on natural elements was a logical starting point as well as the effort that followed; the effort of learning more about the elements in terms of history, arts and everyday life. All gained impressions and collected information then became a pattern to this bachelor work and also they stood as an inspiration to the linen collection of clothes.

This women's clothing collection is holding the original idea of introduction of elements even though its form is rather symbolic than definite and the collection is close to the style of minimalism.

Klíčová slova

přírodní živly, dámská, kolekce, umění, len

Keywords

natural elements, women, collection, arts, linen

Obsah

Úvod	9
1. Zobrazování živlů v umění.....	10
1.1 William Turner	10
1.2 Romantismus	12
1.2.1 Romantičtí umělci v Evropě.....	12
1.3 Moderní umění.....	14
1.3.1 Pavel Nešleha	14
2. Základy filozofie.....	16
2.1 Hledání pralátky.....	16
3. Přírodní živly.....	17
3.1 Voda.....	17
3.2 Oheň.....	18
3.3 Vzduch	19
3.4 Země	19
4. Moje kolekce.....	20
4.1 Návrhy modelů	21
4.2 Model č. 1	27
4.2.1 Obecný postup tvorby střihů:	27
4.2.2 Střihová konstrukce overalu	28
4.2.3 Overall	30
4.3 Model č. 2	31
4.3.1 Střihová konstrukce šatů	32
4.3.2 Šaty.....	34
4.4 Model č. 3	35
4.4.1 Střihová konstrukce šatů	36
4.4.2 Střih spodní části šatů.....	37
4.4.3 Šaty.....	38

4.5 Model č. 4	39
4.5.1 Střihová konstrukce šatů	40
4.5.2 Šaty	42
4.6 Model č. 5	43
4.6.1 Střihová konstrukce živůtku	44
4.6.2 Střih pruhů	46
4.6.3 Živůtek	47
4.6.4 Střihová konstrukce kalhot	48
4.6.5 Kalhoty	49
4.6.5.1 Tvorba zapínání	49
4.7 Model č. 6	50
4.7.1 Střihová konstrukce živůtku	51
4.7.2 Živůtek	53
4.7.3 Střihová konstrukce kalhot	54
4.7.4 Kalhoty	55
4.7.4.1 Tvorba zapínání	55
4.8 Dokončovací práce	56
4.9 Použitý materiál	56
4.9.1 Len	56
4.9.2 Vzorky materiálů	57
4.9.3 Plátňová vazba	58
5. Závěr	59
6. Použitá literatura	60
7. Fotodokumentace	61

Úvod

Příroda je hluboce zakořeněná v každém z nás. Je naší skrytou součástí od prvopočátku, ať jsme si toho vědomi, či ne. Někdo v sobě tuto stránku nikdy neobjeví, někdo by bez ní nemohl být. Příroda je zdrojem všech otázek, ale zároveň i odpovědí, a tak není divu, že se k ní obracíme a sdílíme s ní svůj život. Nezáleží na tom, kdo jsme a na co se ptáme, jestli nás fascinuje šumění lesa, zurčení vody či burácení hromů a kvílení větru, hledáme rozptýlení, klid, útěchu, anebo nehledáme vůbec nic. Příroda má tu schopnost nám být nápomocná.

Když se procházíme krajinou, jako by se čas zastavil. Pomáhá nám zapomenout na každodenní problémy a osvobodí nás od shonu. V našich krajích se její síla stále zdá být podceňována, avšak většina náboženství a životních názorů má svůj původ v úctě k přírodě, ať už jde o počátky slovanského mnohobožství, asijského hinduismu a šintoismu až po současný trend ekologie. Přírodu bychom měli nejen uznávat, ale především chránit před přílišným rozmachem moderní civilizace. Protože bez přírody se nedá žít. Ona tu byla před námi a bude tu po nás, pokud jí dáme šanci.

Umělci všech generací, žánrů i vyznání se znovu a znovu inspirovali bezmeznou krásou přírody, která je obklopuje, a sní o vzdálených krajích, které touží spatřit. Stejně tak tato práce vznikala pod podobným nábojem. Ovlivněná nejen samotnou přírodou, ale i těmi okouzlenými umělci a jejich díly, jež nám dají nahlédnout pod povrch a ukazují svět kolem nás očima někoho jiného. A nejde jen o seznámení se s cizími zeměmi a jejich úchvatností, ale jde převážně o pocity, které umělci sdílí, o jejich úhly pohledu, které nás leccos naučí.

Prvotní inspirací při tvorbě této práce tedy bylo výtvarné umění, obrazy, které ukazovaly krajinu v těch nejživějších dramatických situacích a nabádaly k tématu přírodních živlů – vody, vzduchu, ohně a země. Nešlo ani tak o jejich konkrétní podobu, ale především o jejich projevy, strukturu, vznik a zánik v různých situacích až ke katastrofám. Lákavý byl rovněž řád, pod kterým živly existují, a také jeho rozklad, dojde-li k nějaké extrémní situaci. To vše bylo vodítkem pro vývoj této práce. Veškeré myšlenky jsem se snažila zhmotnit ve své kolekci dámských oděvů a sdílet tak své pocity a názory, ke kterým jsem dospěla.

1. Zobrazování živlů v umění

Antické téma čtyř živlů se v průběhu staletí stalo námětem různých uměleckých děl po celém světě, od obrazů přes tapiserie až po sklo a plastiky.

Umělci jsou od pradávna nejvíce inspirováni přírodou. Někteří vytvářeli své vlastní krajinky a situace, jiní vyraželi do plenéru, sledovali a zachycovali to, co viděli. Ale podstatné je, že příroda je námětem mnoha děl všech uměleckých směrů.

Co se týče zobrazování všeho, co souvisí s přírodními živly, velice podnětným malířem v této oblasti je William Turner.

1.1 William Turner

Joseph Mallord William Turner, malíř, grafik, kreslíř a přední krajinář, se narodil roku 1775 v Londýně. Ve svých čtrnácti letech byl přijat na Akademii umění a začal se věnovat akvarelu a typografii. O pár let později vystavil na výstavě Královské akademie svůj vůbec první olej (*Rybáři na moři*), který je zachycen na obrázku 1.

Mimořádným členem Akademie byl uznán roku 1799, řádným členem se stal roku 1802. V té době také hojně cestoval po Evropě – Francie, Itálie, Švýcarsko. Na cestách po své vlasti i mimo ni plnil své skicáře nákresey a kresbami scénérií, které ho zaujaly. Ty mu sloužily jako věčná inspirace k olejovým obrazům a akvarelům.

Obr. 1 Rybáři na moři [1]

Zdá se, že zprvu malíř váhal, jakým směrem se v malbě vydá. Zachycoval historickou krajinu v britské tradici (*Aeneas a Sibyla*, 1798), odvážnější Poussinovskou krajinu (*Druhá egyptská rána*, 1802), historické výjevy (*Nelsonova smrt u Trafalgaru*, 1808) i rodinné obrázky (*Venkovský kovář*, 1807). Avšak později se zcela zaměřil na svou fascinaci krajinou a upevnil si tak svůj typický dramaticky pocitový styl malby.

Jeho krajiny jsou vždy tím nejoprávněnějším a nejvíce pohlcujícím, právě proto je nazýván předním krajinářem, dokonce jedním z největších v Británii.

V krajních letech svého života se William Turner věnoval i pedagogické činnosti, vyučoval perspektivu na Akademii, a nadále se věnoval cestám i malování.

V poslední fázi tvorby, na vrcholu svého uměleckého vývoje, byl Turner nejen nejúspěšnější, ale především předjímal nový umělecký sloh, a to impresionismus. Konkrétní tvary objektů se rozplývají, důležitější je barva, zachycení momentální situace. Jeho snad nejslavnějším obrazem z této doby je *Děšť, pára a rychlost* (1844).

A právě tato fáze malířovy tvorby mě nadchla natolik, že jsem v ní našla inspiraci pro své téma; bouře, vlnobití, požáry, výjevy plné živelnosti, živosti, barev a kontrastu. Temné stíny střídá oslňující zář světla a barevné akcenty.

To vše je velmi působivé, často se stane, že pro samé pocity se ztrácí námět obrazu, vidíme úžasné barvy a dramatickou hru kontrastů a až pak si uvědomíme, že se díváme například na parník zmítající se ve vlnách běsnícího oceánu. Přesně jako na obraze *Sněhová bouře na moři* z obrázku 2. Sám Turner o tomto obraze řekl:

„Nemaloval jsem jej pro

to, aby mu lidé rozuměli,

ale chtěl jsem ukázat, jak

taková scéna vypadá;

přiměl jsem námořníky,

aby mě přivázali ke

stěžni, abych ji mohl

pozorovat; byl jsem

přivázán čtyři hodiny a

nečekal jsem, že

vyvážnu, ale cítil jsem se

povinen to zachytit,

kdyby se mi to podařilo.“ (1)

Obr. 2 Sněhová bouře na moři (Parník ve sněžné bouři) [1]

I když Turnerova tvorba dospěla skoro až do impresionistické podoby, byl umělcem dramatického evropského stylu, romantismu.

1.2 Romantismus

Romantismus je umělecký směr konce 18. a počátku 19. století, který vznikl v Evropě a promítl se do různých uměleckých žánrů, nejvýrazněji se však projevoval v malířství a literatuře.

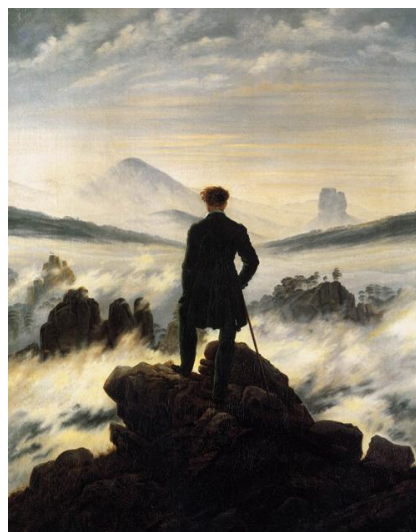
Romantičtí umělci se chtěli oprostit od přísného stylu klasicismu, který napodoboval antické tradice. Usilovali o projevení citů a vnitřních pochodů až dramatickým způsobem. Velký zájem o přírodu a exotické kultury nabídl nový pohled na umění, určující byla fascinace životem, ale i smrtí a tragédiemi. Právě proto je romantismus tak blízký člověku, dává mu možnost nahlédnout do světa tajemných krajů, temných příběhů za dávných časů a svým dramatickým vyjádřením diváka uchvátí, okouzlí, vtáhne do děje a ovlivní. Romantický hrdina je vydán napospas přírodním živlům a svému osudu v nehostinné divoké krajině, svádí boj o holý život a svou čest. Avšak přes všechny nesnáze, kterými je stíhán, východiskem, cílem a vysvobozením je mu láska.

Nejčastějšími náměty romantického malířství jsou historické výjevy a příroda, přičemž příroda na pozadí historických výjevů hraje též vysokou roli. Dalo by se tedy říci, že příroda hraje onu hlavní roli celého směru.

Kázeň, přesnost a symetrie klasicismu byla tedy nahrazena variací dynamických výjevů, citem a přírodou romantismu.

1.2.1 Romantičtí umělci v Evropě

Německý romantismus se chronologicky objevil jako první, ale spíše z hlediska literatury než umění. Významným německým malířem byl například Caspar David Friedrich, který se zálibou maloval postavy tváří v tvář nekonečnu, jako je to na obraze *Poutník v mlhách* (1818), viz obr 3, kde je poutník otočen zády, tedy divák sleduje stejnou scénérii jako on.

Obr. 3 Poutník v mlhách [2]

V Británii byl zatím akvarel pozvednut mezi vážené techniky, v roce 1803 tu vznikla i škola krajinomalby.

John Constable se s oblibou zaměřoval na mraky, které povětšinou zabíraly většinu plochy jeho obrazů, až na obraze nazvaném *Nuvens* (1811) nenalezneme nic jiného, než mraky.

Anglická tvorba výrazně ovlivnila další zemi, kde se romantismu vedlo víc než dobře, a to Francii. Pravděpodobně to bylo historicky poprvé, co byla francouzská malba výrazně ovlivněna zahraniční tvorbou. Mezi krajináři vynikali Claude-Joseph Vernet (*Ztroskotaná loď*, 1759), na obrázku 4, nebo Pierre-Henri de Valenciennes

Obr. 4 Ztroskotaná loď [2]

(*Bouře na břehu jezera*, 1784).

Dokonce Victor Hugo, ač jeho přínos patří především do oblasti literární, byl jedním ze spisovatelů, kteří se aktivně a s úspěchem věnovali i výtvarnému umění.

Do Českých zemí přišel romantismus s menším zpožděním a byl zde spjat s myšlenkami národního obrození. Řada umělců odešla do Francie, někteří z nich se již nevrátili zpět.

Za zmínku stojí malíř Josef Navrátil, který bravurně ovládal barvy a světlo a jeho námětová oblast byla velmi široká. Jeho *Horská krajina u Vyššího Brodu* (1830) až zaráží svou monstrózností v porovnání s pracujícími postavami na obraze. Obraz zachycen na obr. 5.

Obr. 5 Horská krajina [3]

Informace čerpány z (1) - (5).

1.3 Moderní umění

Téma přírodních živlů se pochopitelně neobjevovalo jen v romantismu, i když tam šlo o největší rozmach mezi široké řady umělců. Ale i v současném umění se vyskytují vzácné a poutavé inspirace tímto námětem a mnohdy dosahují ještě hlubších a dnešnímu člověku bližších rozměrů.

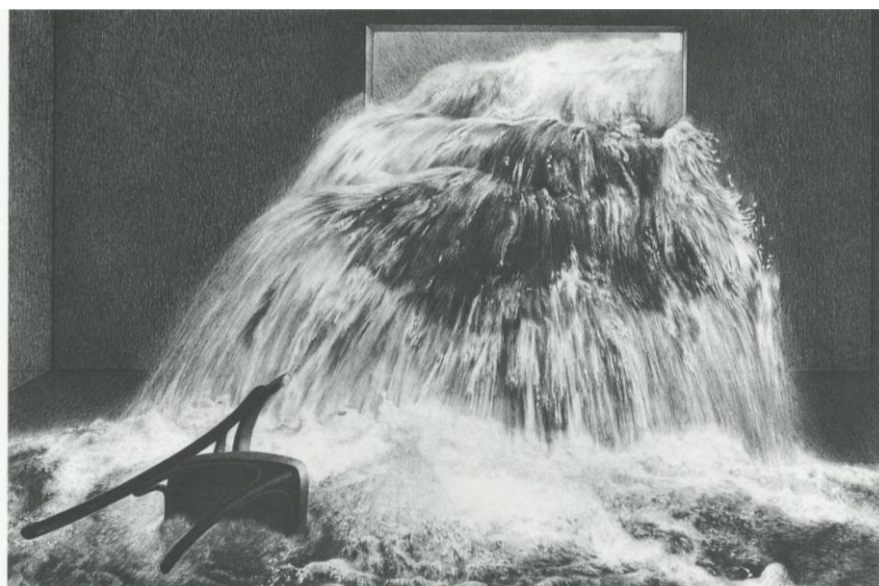
Jedním z těchto umělců byl i Pavel Nešleha, jehož obrazy jsou plné silných emocí, které se nedají přehlížet, a právě proto by byla škoda se o něm alespoň krátce nezmínit.

1.3.1 Pavel Nešleha

Český malíř, kreslíř, grafik a fotograf se narodil v Praze 19.2.1937. Absolvoval výtvarnou školu a dále Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v ateliéru monumentální malby.

Patřil k výrazným umělcům 60. let. Jeho tvorba postupně směřovala od expresivnosti až po existencialismus. Obrat v jeho stylu nastal po návratu z Francie, kde v roce 1968 strávil 3 měsíce fotografováním. Fotografie vzbudila v Nešlehovi zájem o realistické ztvárnění předmětů, k němuž přidal absurdnost, později symbolismus. Tento umělecký vývoj vedl k dalšímu zamyšlení a objevení blízkého vztahu k přírodě, respektive k přírodním živlům.

Ukazuje tak i obrázek 6.

Obr. 6 Čas otevřených dveří VI, 1978 [4]

Umělecká díla, která vytvářel v období fascinace živly, jsou velice impozantní. Plocha obrazu jako by se mu zdála příliš malá, často tedy vystupuje z dané plochy, vytváří práce, které jsou jen těžko definovatelné, ale při pohledu na ně nás cosi vtáhne dovnitř a nepustí. V porovnání s monstrózností zobrazených dramát si připadáme zanedbatelní a zcela v cizí moci.

Pozadu nezůstala ani jeho fotografie, od 70. let vytvářel cykly struktur, krajin a míst, z nichž dýchala historie.

Tato díla v sobě nesou i kouzlo narace. Ať už nám malíř vypráví příběh svůj, poukazuje na události týkající se nás všech, nebo v nás vyvolá pocit, že vypráví náš osobní příběh, činí tak velmi poutavě a přestože beze slov, tak mnohdy až nahlas.

V roce 1987 spoluzaložil skupinu Zaostalí, jejímž heslem bylo „jít proti proudu“. To vyplývalo už z tradiční techniky malby a plastiky, kterou si zvolili navzdory tomu, že všichni umělci té doby používali nové techniky. Ale technika byla to jediné, v čem zaostávali, jejich náměty byly mnohdy odvážnější než náměty mladých umělců.

Ke konci života se Pavel Nešleha věnoval pedagogické činnosti na VŠUP v Praze, do jeho tvorby vstoupila mýtická témata a postupné zjednodušování se zaměřením na hru světla. Jeho cyklus pastelů *Záznamy světla* se stal jeho posledním. Zemřel 13.9.2003.

Ač jsme se tímto ocitli ve 20. a počátku 21. století, kořeny probíraného tématu sahají hluboko do doby před naším letopočtem. Konkrétněji formulované názory a teorie se objevily s počátky filozofie.

Informace čerpány z (6), (7).

2. Základy filozofie

Počátek evropské filozofie se datuje do doby, kdy lidé přestali bezmezně věřit mýtům, začínají si klást otázky a nikde nenalézají odpovědi, tudíž sami začínají komentovat, filozofovat. Člověk se tím od mýtu posouvá k logu, jistému sjednocujícímu rozumovému principu.

2.1 Hledání pralátky

Téma přírodních živlů je úzce spjaté s počátky evropského filozofického myšlení, přesněji se 6. stoletím před naším letopočtem. V té době se v centrech řecké vzdělanosti objevovaly první z úvah o vzniku světa a zamyšlení nad životem. Filozofové se snažili určit základní živel, takzvanou pralátku, prvotní element, který byl počátkem všeho, co jest.

A právě s touto otázkou si pohrával Thales z Milétu, kterého pokládáme za prvního filozofa vůbec. Ten za pralátku považoval vodu, domníval se, že i země spočívá na vodě a zemětřesení je způsobeno neklidnými vlnami.

Anaximenés, pocházející též z Milétu, se domníval, že pralátkou je vzduch. Na počátku všeho byl jen vzduch, jeho zhušťováním vznikla Země, která je plochá a vzduch ji nadnáší, stejně tak i Slunce je ploché. A všechno co je na Zemi i mimo ni vzniklo ze vzduchu, tedy i Bohové.

Hérakleitos, z Efesu, věřil tomu, že prvopočátkem všeho je oheň a všechno funguje na principu vzplanutí, planutí a hasnutí.

Xenofanés z Kolofónu údajně považoval za jediný element zemi, ale ve svém učení se spíše zabýval náboženstvím.

V pátém století to shrnul Empedoklés, lékař a filozof z Akragentu. Byl první, kdo vnímal všechny živly jako skupinu stejně důležitých na sebe vzájemně působících elementů. Svět vzniká a dále funguje na vzájemném působení vody, vzduchu, ohně a země, které slučuje síla jež nazval Láskou a rozlučuje je Svár. Díky různorodosti jednotlivých živlů se udržuje rozmanitost všeho a všech.

3. Přírodní živly

Voda, oheň, vzduch a země, čtveřice principů, které nazýváme živly. Jsou živelné, živé, umí být klidné i divoké, uklidňující i nebezpečné. Jeden druhému jsou největším kontrastem a zároveň se doplňují, navzájem si dopomáhají k existenci. Svět by bez nich nemohl být, jsou naším životem a mnohdy i smrtí.

3.1 Voda

Když se zamyslíme jinak a budeme hledat ne počátky světa, ale počátky filozofie, dospějeme k vodě. Filozofie vznikla z popudu našeho nevědomí, v nevědomosti tápeme, trochu se snad i topíme jako ve vlnách rozbouřených vod, aktuální myšlenky a problémy, které právě řešíme, jako by byly nadnášeny na hladině a věci odložené nebo vyřešené již klesly ke dnu.

Za základ veškeré filozofie tedy můžeme pokládat vodu. Vždyť první reflexe byla spatřena právě na vodní hladině, reflexe, která je pro filozofii tak důležitá.

Voda poukazuje k duši, vzduch k duchu, země k tělu a oheň k vědomí. Duše je něco neuchopitelného, stále plyne, proudí, protéká, ale má svou hloubku, můžeme se do ní ponořit. Stejně jako tělo nemůže existovat bez duše, neobejde se ani bez vody. Voda je hlavní stavební jednotkou lidského těla. Člověk vlastně pochází z vody a bez neustálého dennodenního zavlažování sami sebe bychom nepřežili. V kontrastu s tím, jak je voda důležitá, je zarážející fakt, že vodu vlastně nelze vidět. Je bezbarvá, beztvářá – dokud jí sami tvar neposkytneme v podobě nějaké nádoby nebo vlastního těla, prakticky je i neuchopitelná. Naše oči jí vnímají jen díky jejímu okolí, díky krajině, kterou protéká a kterou reflektuje.

Již v mytologii a starých příbězích národů se traduje, že potopy a povodně jsou odpověď na život lidí v nesouladu s přírodou, odpověď na lidské chyby vůči zemi a její rovnováze. Přestože je velká voda ničující, není zcela definitivní. Voda křísí, má varovat, zatočí s námi, ale ponechává nám prostor pro napravení, nabízí nám šanci na nový počátek. Zde je patrný rozdíl mezi následky vody a ohně; požár přináší definitivní zničení, bez varování zasadí tvrdý úder a je nevratný.

3.2 Oheň

Oheň je z hlediska filozofie složitý živý. Je slovně neuchopitelný, těžko popsitelný.

Oheň je vlastně ničitelem. Co mu přijde do cesty, to promění – změna barvy, tvaru, skupenství, celkově vlastností. A co neodolá jeho vlivu, to se obrátí v prach.

Náš život závisí na přítomnosti ohně, bez něho bychom nejen umrzli, ale také bychom neuvařili, nekuli bychom kovy, nevypalovali keramiku. To vše k životu potřebujeme. Důležité ale je umět oheň správně ovládat, krotit a usměrňovat. Stačí drobná chybička a to, na čem nám záleželo, lehne popelem. Ne nadarmo se o něm říká *dobrý sluha ale zlý pán*.

Filozofické pojetí ohně se zaměřilo na jeho vizuální projev, tedy světlo, které je jedním z vlídných a užitečných přínosů tohoto živlu.

Je až zarážející jak moc se oheň podobá člověku, je takovou bytostí bez těla, bytostí, která se pohybuje, roste, množí se, vzniká a zaniká, aby přežila, je třeba ji hlídat, udržovat, dokonce krmit, a stejně jako náš potomek nám může přerůst přes hlavu, někdy se stane nezvladatelným a námi manipulujícím.

Soužití člověka s tímto žhnoucím živlem spočívá ve zkrocení jeho živelnosti. Jen tak se nám podaří ho ovládat a využívat jako našeho pomocníka. Na takovém principu je založen například kahan či svíce, nejstarší lidské svítidlo. V takovém zkrocení spočívá úspěch celé průmyslové revoluce. Kde by byly mocné armády bez vynálezu střelných zbraní či dnešní člověk bez automobilu? Za vším stojí jiskra, zážeh, vzplanutí, výbuch... ale vše pečlivě řízené, usměrněné a spoutané.

3.3 Vzduch

Podobně jako voda i vzduch je těžko popsatelný neboť je bezbarvý, beztvářý, všudypřítomný ale zároveň jeho přítomnost necítíme. Lépe se projeví ve svých extrémech, je slyšitelný ve formě větru, viditelný na vodní hladině kterou čeří a na listech stromů, kterými mihotá, cítíme ho když nám cuchá vlasy, za tepla nám hladí tváře a v zimě štípe do očí.

Tento vzdušný živel je především důležitý pro náboženství, je v něm totiž spatřován duch boží. Nejspíš právě proto, že vzduch prostupuje člověkem a spojuje se s lidskou duší a myslí, která je základním kamenem ke spiritualismu.

Vzduch jako by vyplňoval prázdný prostor mezi nebem a zemí. Je symbolem něčeho nedosažitelného. Obdivujeme ptáky, kteří mají vzdušné království za svůj domov, ale zároveň je vzduch i naší součástí a bez něho bychom sami nepřežili. Člověk, který nedýchá, nemůže ani žít.

3.4 Země

Země je pro lidi něčím stálým, pevným, jistotou a určitostí. Můžeme si ji osahat, neprotéká mezi prsty jako voda, nepálí a neoslňuje jako oheň a na rozdíl od vzduchu je viditelná, hmatatelná. Ve své podstatě země ani není živlem v pravém slova smyslu, zdá se být spíše základnou všech živlů, jejich domovem. V židovské Kabale tvoří základ všeho živého tři písmena, Alef, Mem a Šín, odpovídající ohni, vodě a dechu, chybí však písmeno pro zemi. Země je všeobecně vnímána jako nepravý živel – tak jako tři mušketýři byly čtyři, tak čtyři živly jsou spíše tři plus jeden živel.

Země je místem, ze kterého člověk pochází, během života pak po ní kráčí, stoupá a klesá, vrhá na ní svůj stín a hledíc do oblak jí nevěnuje pozornost, často jí i ničí, ale až život skončí, vrátí se do jejích hlubin. Země je tedy naší součástí stejně jako voda, vzduch a oheň. Všechny čtyři živly jsou nezbytné pro život člověka.

Svojí pevnost, stálost a určitost však popírá tím, že je definována horizontem, který je nedosažitelný. Horizontu se nikdy nepřiblížíme, nedojdeme na ono místo, nýbrž čím dále kráčíme, tím víc se horizont vzdaluje.

Informace čerpány z (8), (9).

4. Moje kolekce

Úvodem bych ráda vysvětlila, jak jsem se dopracovala k podobě své kolekce. Výběr tématu mě sice uvrhl do filozofie a do světa dramatických obrazů, ale představa, jak téma oděvně zpracovat, byla trochu jiná. Nechtěla jsem napodobovat živly nebo je přímo zobrazovat a vdechovat jim život ve svých modelech, spíše mě zajímala samotná podstata živlů, jak se projevují, jaké jsou.

Před bujarým spodobněním jsem dala přednost spíše minimalistky geometrické cestě. Živly jsem si představila jako celek, který v sobě nese určitý řád, je nějak poskládaný, ale působením různých vlivů a sil se tento řád boří, celek se rozkládá, pravidla jsou narušena... nějak tak si představuji vznik katastrof, živelných pohrom a běsnění, a přesně o to jsem se pokusila ve své kolekci. Modely jsou členěny na vodorovné nebo svislé pruhy, popřípadě kombinaci obou. Jejich tvarování vychází z modelování základních střihů dámského oblečení a je přizpůsobeno mé představě o jeho konkrétním vzhledu.

Přední i zadní díly jednotlivých modelů jsou tvořeny stejným systémem členění, počty dílů a shodují se i v barevném složení. Z tohoto důvodu se stručný popis, který je uveden u každého modelu, zaobírá převážně popisem předního dílu.

Co se týče technické stránky kolekce, tak na oděvech jsou použity převážně hřbetové švy, na sešívání všech dílů k sobě, dále pak obrubovací švy u začistištění dolních krajů kalhot a overalu.

Švové záložky jsou začistišeny dvěma způsoby. Buď obnitkováním, nebo dvojitým podehnutím materiálu a prošitím. Obnitkování je použito na veškerých záložkách kalhot i overalu, u zapínání, v bočních a krokových švech a na středech a sedu kalhot, také u dolních krajů. U overalu jsou obnitkované i boční kraje živůtkové části a náramenice. Všechny ostatní švové záložky jsou dvakrát podehnuté a prošité v kraji. Jedná se o velice čistý způsob, který zpevňuje oděv a dává mu tím pevnější řád, ale také zamezuje třepení materiálu a zajišťuje oboustrannost oděvů, jelikož je zajímavý po estetické stránce. Zaoblené otvory na modelech, průramky a průkrčníky jsou začistišeny šikmým bavlněným proužkem v barvě materiálu. Proužek je žehlením vytvarovaný a následně přišitý na rubní stranu oděvu, na líci je patrné jen dvojí prošití.

Dá se tedy říci, že vyjma overalu a kalhot ke dvěma modelům je tato kolekce prezentovatelná jako oboustranná, nositelná z líce i z rubu.

4.1 Návrhy modelů

Návrh modelu č. 1

Návrh modelu č. 2

Návrh modelu č. 3

Návrh modelu č. 4

Návrh modelu č. 5

Návrh modelu č. 6

4.2 Model č. 1

Overal skládající se z dlouhé kalhotové části černé barvy, kde nohavice jsou podélně členěny, a živůtkové části bílé barvy, doplněné červeným pruhem na předním i zadním díle.

Živůtek má výstřih do tvaru písmene V na předním i zadním díle a je bez rukávů. Pruhy dílů však nejsou sešity po celé své délce, červený díl se od bílého odděluje tak, že přepadem přes rameno vzniká jako by rukávek. Na zadním díle je dále i otvor mezi bílými díly.

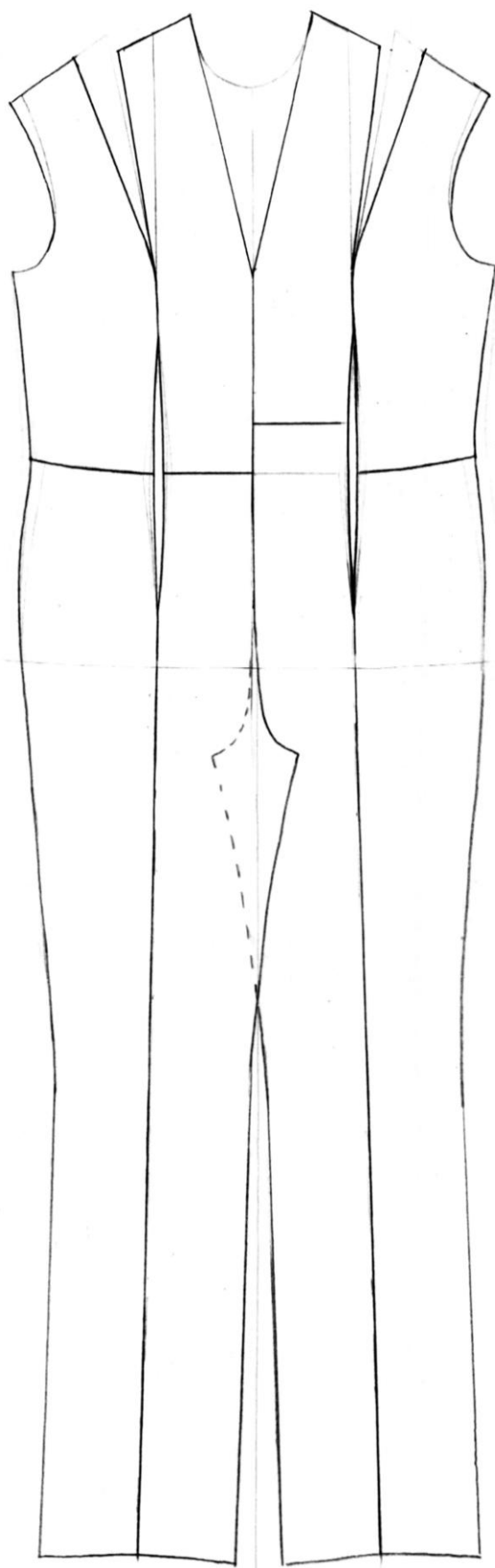
Spojení kalhotové a živůtkové části je umístěno v oblasti pasu, ale návaznost na červený pruh je na předním díle zvýšená nad pasovou linii a na zadním díle naopak snížena. Overal má volnější střih, je tedy bez zapínání.

4.2.1 Obecný postup tvorby střihů:

- 1) Narýsovat základní střih
- 2) Do základního střihu provést modelové úpravy podle návrhů
- 3) Rozstříhat
- 4) Střihovými manipulacemi odstranit veškeré výběry tam, kde nejsou vhodné
- 5) Střihy zkompletovat, pečlivě popsat a zachovat důležité značky

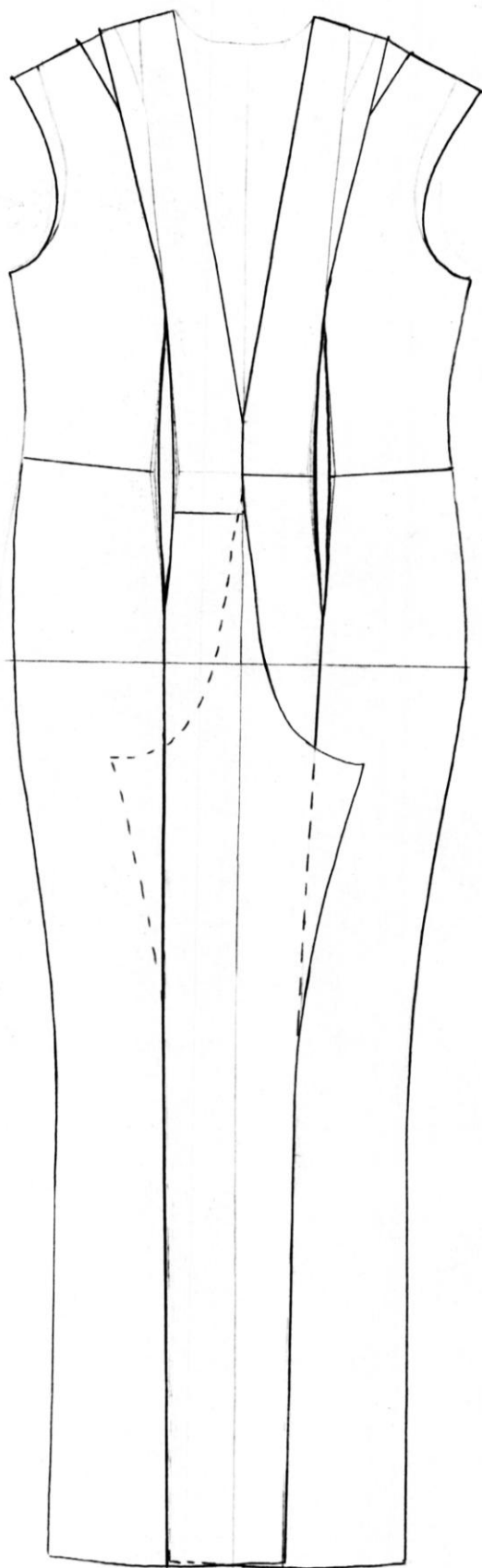
4.2.2 Střihová konstrukce overalu

PD

Střihová konstrukce overalu

ZD

4.2.3 Overall

- 1) Střihy polohovat na materiál po směru osnovy
- 2) Obkreslit křídou včetně přídavků na švové záložky
- 3) Díly rozstříhat
- 4) Sešpendlit, následně sestehovat všechny příčné švy v pasové linii
- 5) Sešít
- 6) Švové záložky začistit dvojitým podehnutím a prošitím
- 7) Sešpendlit, následně sestehovat boční švy a krokové švy u kalhotové části
- 8) Sešít
- 9) Švové záložky začistit obnitkováním a rozžehlit, obnitkovat i dolní kraj kalhot
- 10) Sešpendlit, následně sestehovat náramenice
- 11) Sešít
- 12) Švové záložky obnitkovat
- 13) Sešpendlit, následně sestehovat zbylé podélné švy s vynecháním otvorů v oblasti lopatek a ramen u bílých dílů
- 14) Sešít, sedový šev prošít dvakrát kvůli vysokému namáhání
- 15) Švové záložky začistit dvojitým podehnutím a prošitím, vyjma středového švu u kalhot, tam záložky obnitkovat a do určité délky rozžehlit
- 16) Začistit průramky šikmým bavlněným proužkem
- 17) Začistit dolní kraj u kalhotové části podehnutím a prošitím

4.3 Model č. 2

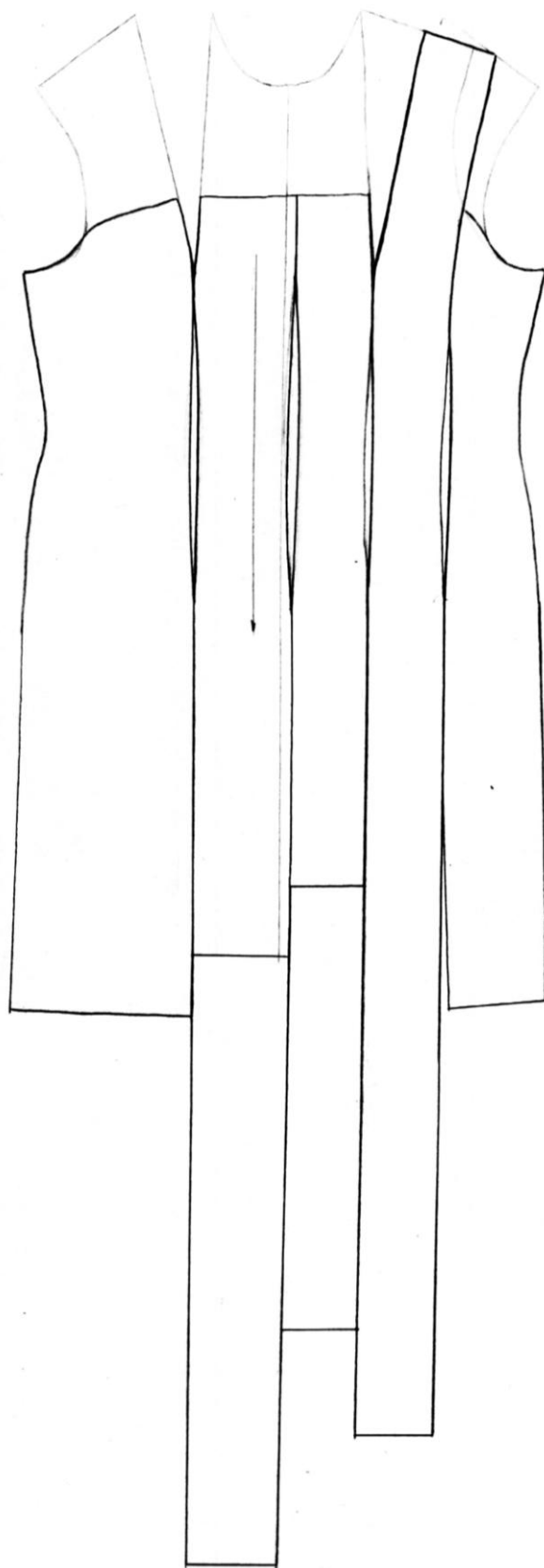
Dlouhé šaty na jedno ramínko tvořené podélnými pruhy. Šaty jsou od pravého boku k levému asymetrické, ale přední a zadní díl je tvořený stejně, rozdíl je pouze v délce jednoho pruhu.

Pruhy materiálu mají různou šířku i délku a liší se i barevně. Černé a bílé díly jsou doplněny akcentem jednoho červeného dílu na předním a jednoho na zadním díle šatů.

Šířka černých dílů se směrem k dílu s ramínkem zužuje, délka navazujících bílých a červených pruhů se na předním a zadním díle lehce liší, některé pruhy sahají až ke kotníkům. Tvar šatů sleduje ženskou siluetu, ale je volnější a šaty nemají zapínání.

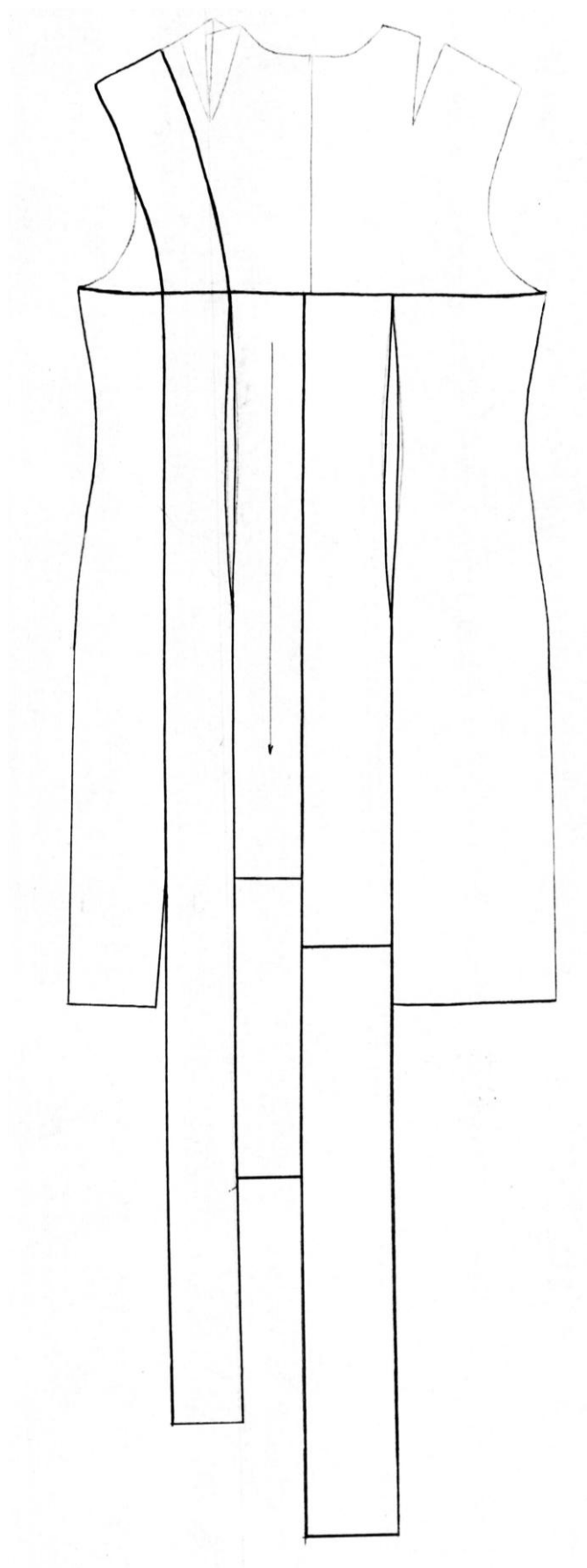
4.3.1 Střihová konstrukce šatů

PD

Střihová konstrukce šatů

ZD

4.3.2 Šaty

- 1) Střihy polohovat na materiál po směru osnovy
- 2) Obkreslit křídou včetně přídavek na švové záložky
- 3) Díly rozstříhat
- 4) Sešpendlit, následně sestehovat všechny příčné švy včetně náramenice
- 5) Sešít
- 6) Švové záložky začistit dvojitým podehnutím a prošitím
- 7) Sešpendlit, následně sestehovat všechny podélné švy kromě pravého boku
- 8) Začistit dolní kraje u volných pruhů, bílé a červené
- 9) Sešít švy
- 10) Švové záložky začistit dvojitým podehnutím a prošitím
- 11) Sešpendlit, následně sestehovat pravý bok
- 12) Sešít
- 13) Švové záložky začistit dvojitým podehnutím a prošitím
- 14) Začistit dolní kraj u černých dílů
- 15) Začistit horní kraj a levý průramek šikmým bavlněným proužkem

4.4 Model č. 3

Kratší šaty s černým třídičným živůtkem, k němuž jsou postupně přišity dva bílé a jeden zelený pruh. Veškeré členění je ve vodorovném směru, u živůtku mírně tvarované a s lodičkovým výstřihem.

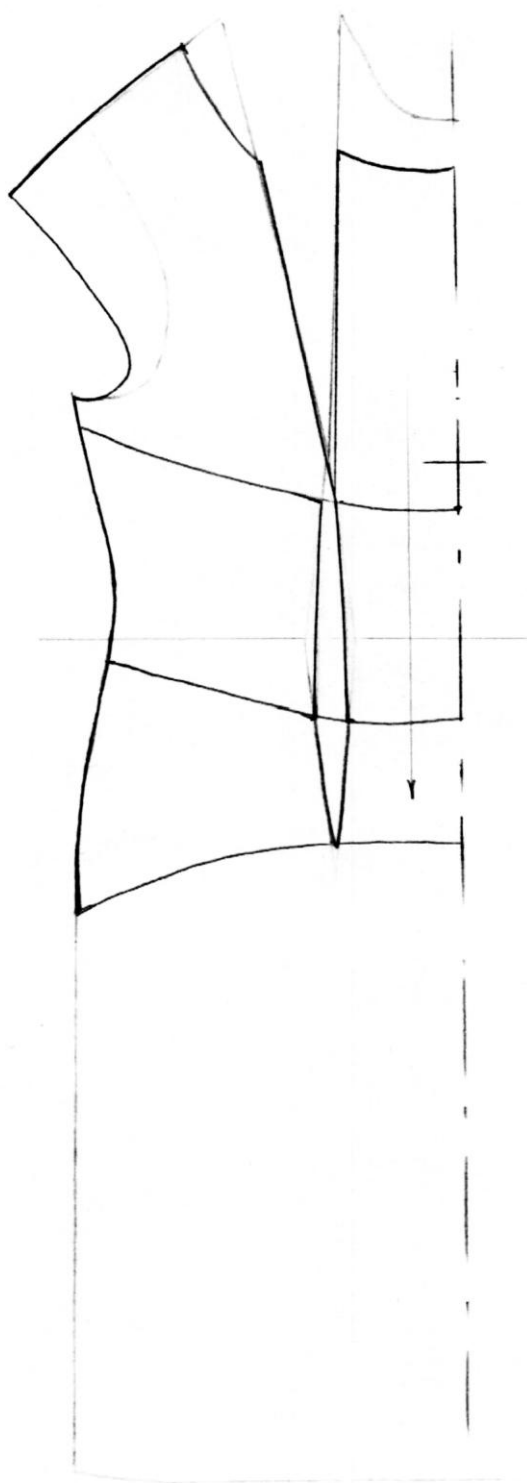
Pruhy tvořící spodní část šatů jsou v těle širší než živůtková část a jsou v bocích sešity, tím pádem na bocích vznikají otvory mezi jednotlivými díly. Tužší materiál zajistí to, že model drží tvar a pruhy tak trochu odstávají. Poslední pruh, zelený, je na levé straně delší, proto jako jediný splývá dále podél postavy.

Celková délka šatů dosahuje nad kolena.

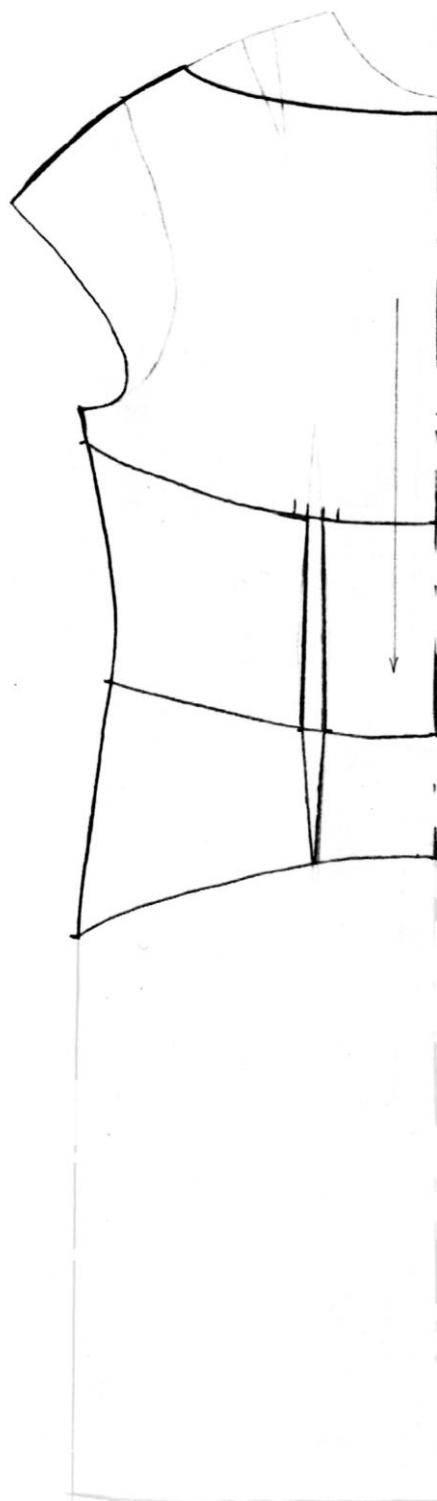
Šaty jsou bez zapínání.

4.4.1 Střihová konstrukce šatů

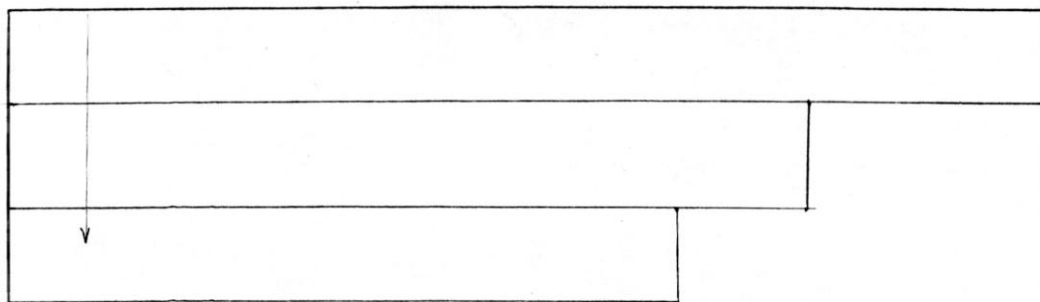
PD

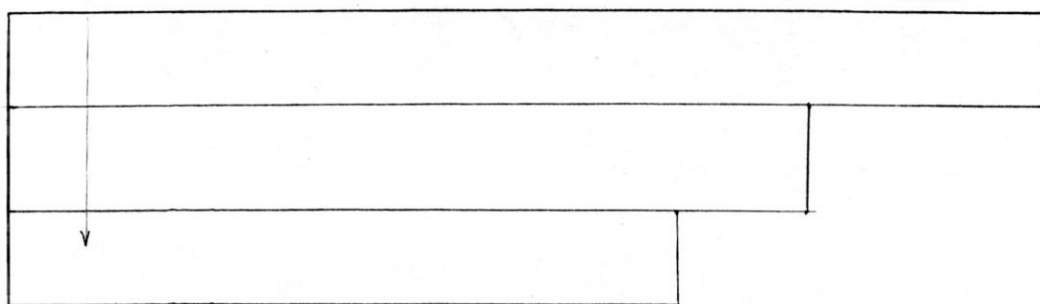
ZD

4.4.2 Střih spodní části šatů

pro PD

pro ZD

4.4.3 Šaty

- 1) Střihy polohovat na materiál po směru osnovy
- 2) Obkreslit křídou včetně přídavek na švové záložky
- 3) Díly rozstříhat
- 4) Sešpendlit, následně sestehovat všechny příčné tvarované švy živůtku a náramenice
- 5) Sešít
- 6) Švové záložky začistit dvojitým podehnutím a prošitím, jen spodní kraj živůtku nechat nezačištěný
- 7) Sešpendlit, následně sestehovat levý i pravý bok živůtku
- 8) Švové záložky začistit dvojitým podehnutím a prošitím
- 9) Sešpendlit, následně příčně i v bocích sestehovat spodní část šatů, tvořenou třemi pruhy stupňujících se délek
- 10) Sešít
- 11) Boční švy pruhů začistit dvojitým podehnutím a prošitím
- 12) Sešité pruhy přišpendlit, následně přistehovat k živůtku
- 13) Přišít
- 14) Začistit vzniklé záložky včetně dolního kraje černého živůtku dvojitým podehnutím a prošitím
- 15) Začistit průkrčník a průramky šikmým bavlněným proužkem

4.5 Model č. 4

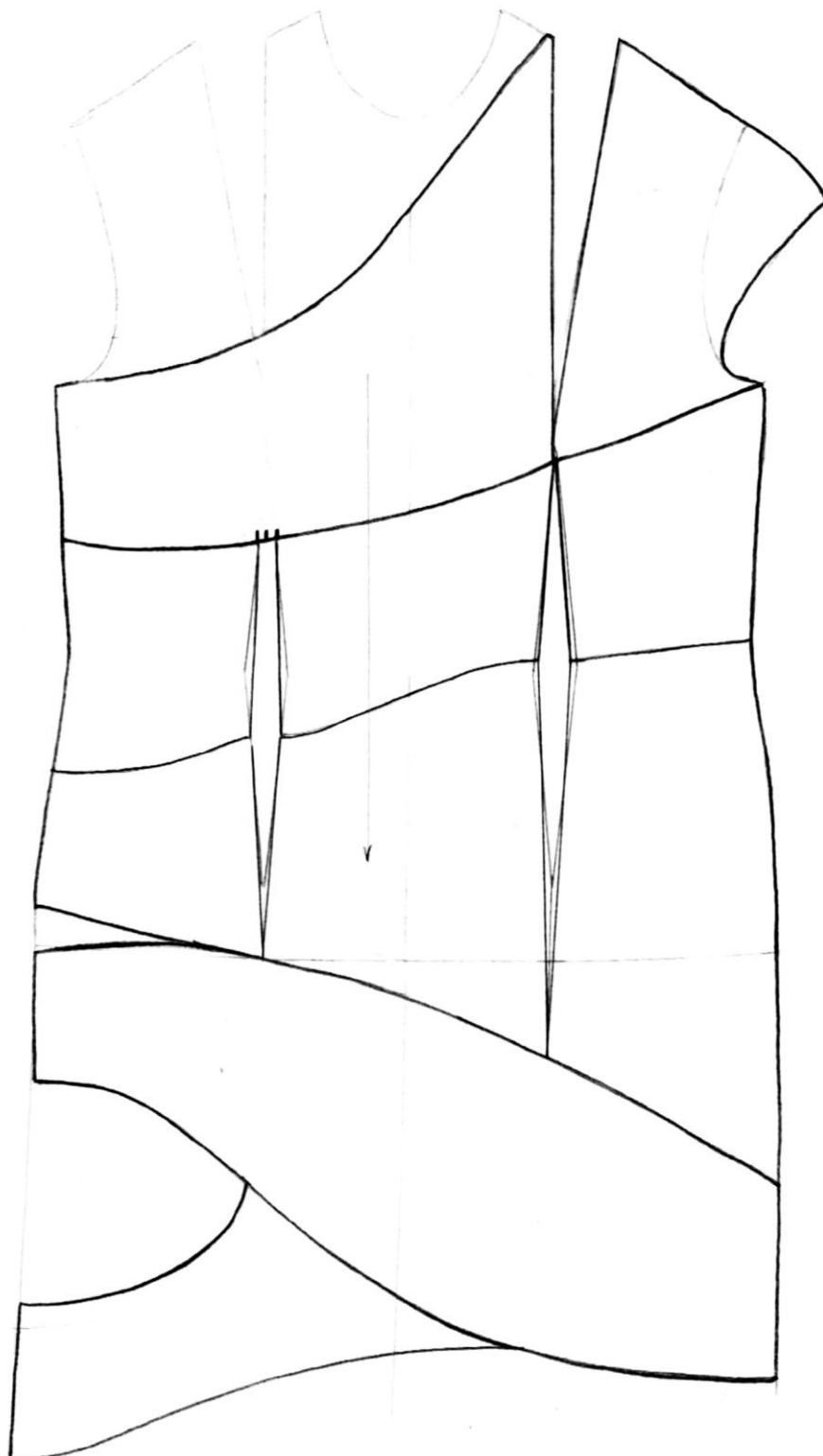
Krátké asymetrické šaty sestávají z příčných tvarovaných dílů připomínajících vlny. Dva bílé na sebe navazující díly vedou z levého ramene až pod pas, kde jsou přišity k jednomu zelenému dílu a šaty dále pokračují dvěma černými díly. Vlivem tvarování dílů na pravém boku vznikly dva otvory, které jsou řádně začištěny. Dolní kraj šatů má též tvarově zajímavé řešení.

Ramenní díl zakrývá celé rameno a pokračuje ještě dál, tím vytváří dojem krátkého rukávku. Pravé rameno je holé.

Šaty jsou tvarované podle ženské siluety, ale jsou volnější a bez zapínání. Jejich spodní díl dosahuje ke kolenům.

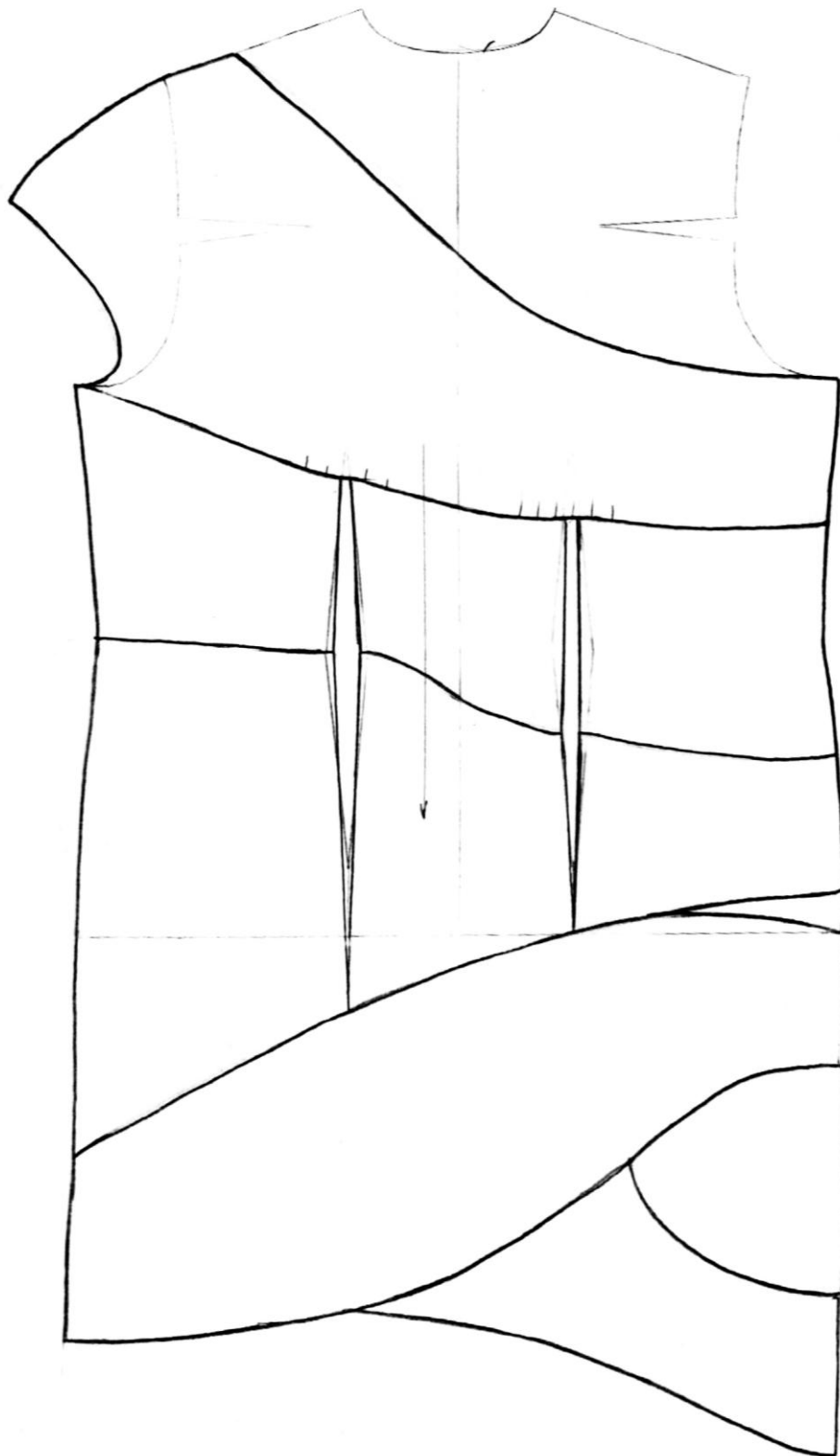
4.5.1 Střihová konstrukce šatů

PD

Střihová konstrukce šatů

ZD

4.5.2 Šaty

- 1) Střihy polohovat na materiál po směru osnovy
- 2) Obkreslit křídou včetně přídavků na švové záložky
- 3) Díly rozstříhat
- 4) Sešpendlit, následně sestehovat všechny příčné tvarované švy a náramenici
- 5) Sešít
- 6) Švové záložky začistit dvojitým podehnutím a prošitím, vyjma otvorů na pravém boku
- 7) Sešpendlit, následně sestehovat levý i pravý bok
- 8) Švové záložky začistit dvojitým podehnutím a prošitím
- 9) Začistit záložky u otvorů na pravém boku, nezačištěná zůstane jen dolní část většího otvoru
- 10) Začistit dolní kraj šatů dvojitým podehnutím a prošitím
- 11) Začistit horní kraj šatů, levý průramek a dolní část většího otvoru šikmým bavlněným proužkem

4.6 Model č. 5

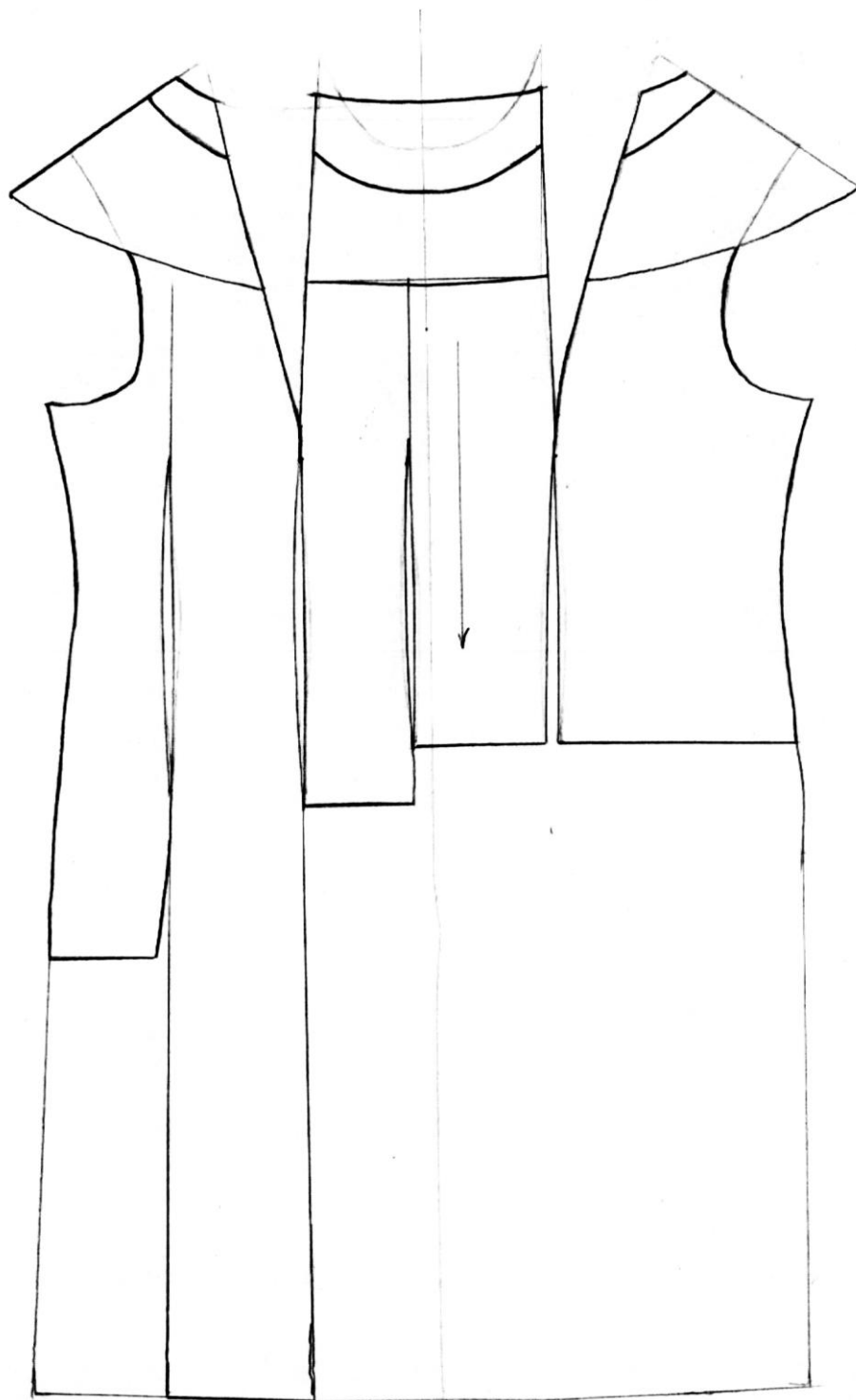
Asymetrický živůtek modelu je složený převážně ze svislých dílů, jen vrchní část živůtku zakončují dva příčné oble tvarované díly, menší černý a větší bílý. Zbylá část živůtku je členěná svisle, od bílé přes modrou až k černé barvě. Navíc na levém rameni jsou přišité tři různě široké černé pruhy, které splývají volně podél postavy.

Živůtek dosahuje na pravém boku po pasovou linii, na levém boku je ještě delší. Modrý pruh, který vede levou částí předního i zadního dílu, sahá až ke koleni. Pruhy vedoucí z dílu na levém rameni délkou modrý pruh přesahují, jeden sahá až do půli lýtek.

Model doplňují dlouhé bílé kalhoty klasického střihu se dvěma záševky na zadním díle. Pasový okraj mají začištěný úzkým pasovým límcem a kryté zapínání na zdrhovadlo s podkrytem je na středu předního dílu. Zapínání pasového límce je na jeden patent.

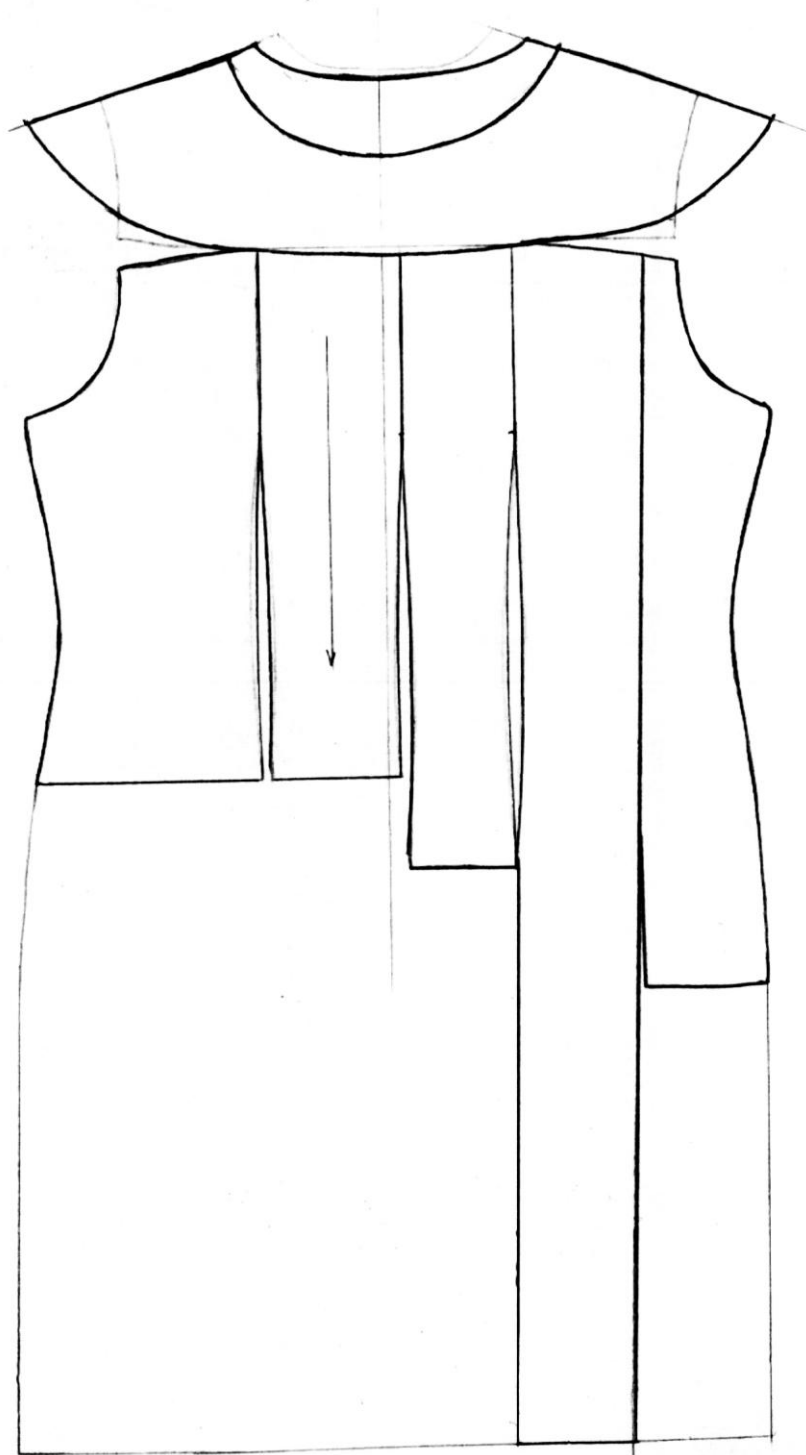
4.6.1 Střihová konstrukce živůtku

PD

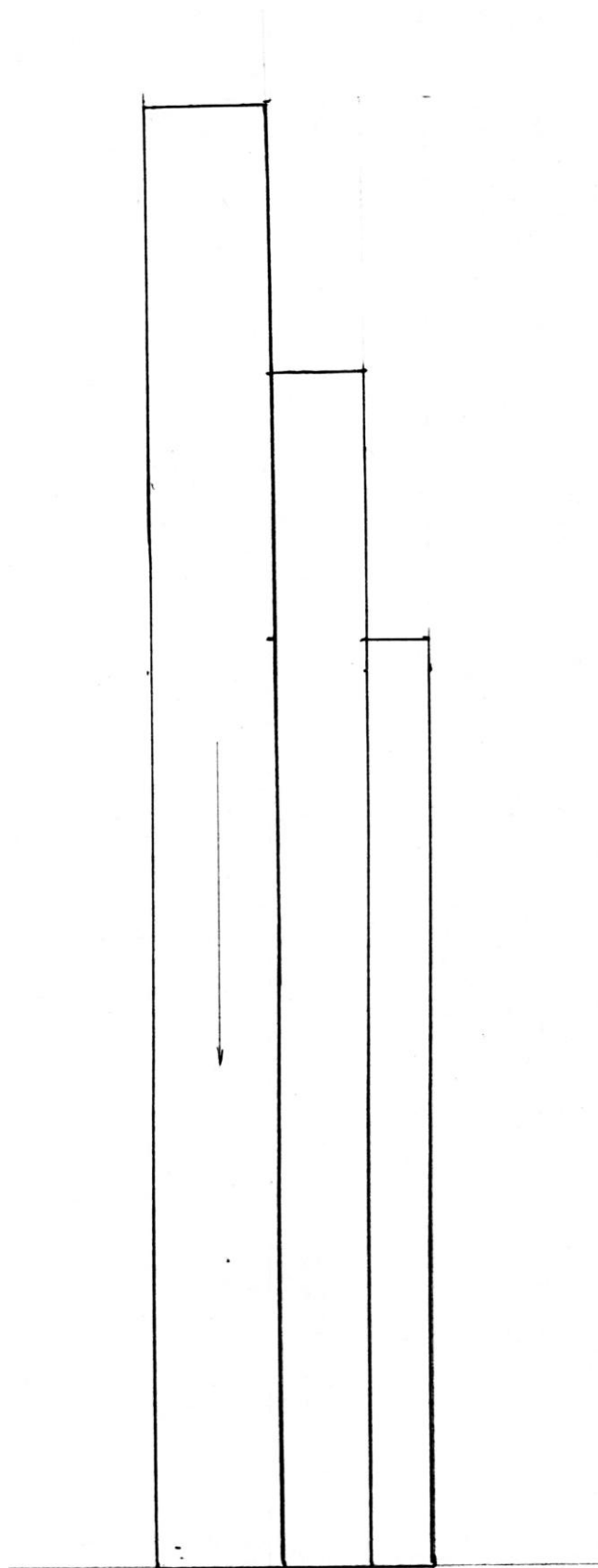

Střihová konstrukce živůtku

ZD

4.6.2 Střih pruhů

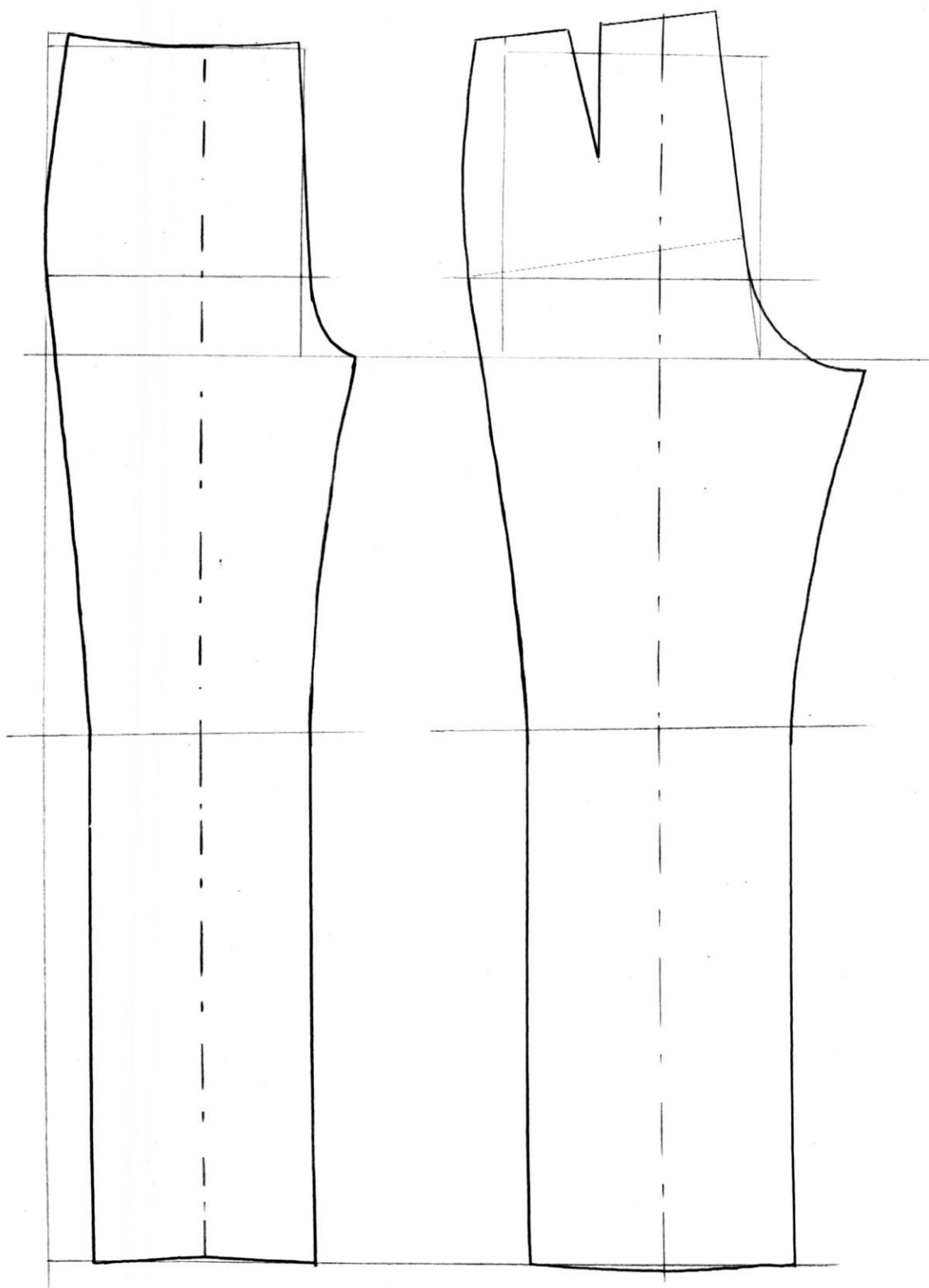
4.6.3 Živůtek

- 1) Stříhy polohovat na materiál po směru osnovy
- 2) Obkreslit křídou včetně přídavků na švové záložky
- 3) Díly rozstříhat
- 4) Sešpendlit, následně sestehovat dva příčné oble tvarované díly, černý a bílý, včetně náramenic
- 5) Sešít
- 6) Začistit švové záložky dvojitým podehnutím a prošitím
- 7) Sešpendlit, následně sestehovat všechny podélné švy spodní části živůtku, kromě levého boku
- 8) Sešít
- 9) Začistit dolní kraje u pruhů, které jsou delší než vedlejší díly, dvojitým podehnutím a prošitím
- 10) Začistit podélné švové záložky dvojitým podehnutím a prošitím
- 11) Sešpendlit, následně sestehovat levý bok šatů
- 12) Sešít
- 13) Švové záložky začistit dvojitým podehnutím a prošitím
- 14) Dále začistit zbylé dolní kraje u živůtku stejným způsobem
- 15) Přišpendlit, následně přistehovat spodní část živůtku k vrchní oblé části
- 16) Sešít
- 17) Švové záložky začistit dvojitým podehnutím a prošitím, vyjma okraje dílu na levém rameni
- 18) Připravit tři pruhy různých délek a šířek tím, že začistíme jeden jejich konec
- 19) Poté začistíme i dlouhé podélné strany dvojitým podehnutím a prošitím
- 20) Ke kraji dílu na levém rameni přišpendlit, následně přistehovat připravené pruhy jejich nezačištěným koncem
- 21) Pruhy přišít
- 22) Začistit oba průramky, průkrčník i kraj dílu na levém rameni šikmým bavlněným proužkem

4.6.4 Střihová konstrukce kalhot

PD

ZD

4.6.5 Kalhoty

- 1) Střihy polohovat na materiál po směru osnovy
- 2) Obkreslit křídou včetně přídavků na švové záložky
- 3) Díly rozstříhat
- 4) Sešpendlit, následně sestehovat záševky na zadním díle a odšít
- 5) Záševky sežehlit ke středu
- 6) Sešpendlit, následně sestehovat boční a krokové švy
- 7) Sešít
- 8) Obnitkovat a rozžehlit švové záložky
- 9) Sešpendlit, následně sestehovat středové švy
- 10) Sešít, v místě sedu prošít dvakrát kvůli vysokému namáhání sedového švu
- 11) Záložky v sedu sestříhnout na 1 cm, všechny švové záložky obnitkovat včetně přinechaných podsádek předního dílu a rozžehlit, v rozkroku sežehlit k jedné straně
- 12) Zhotovit zapínání kalhot
- 13) Horní okraj kalhot začistit pasovým límcem, ten našpendlit, následně nastehovat a v jedné operaci přišít
- 14) Obnitkovat dolní kraje nohavic a začistit podehnutím a prošitím
- 15) Na pasový límec našít patent pro zapínání kalhot

4.6.5.1 Tvorba zapínání

- 1) Podsádku levého předního dílu zažehlit podle okraje švového přídavku s lehkým vysunutím do podsádky
- 2) K podsádce přišpendlit, následně přistehovat zdrhovadlo
- 3) Přiložit podkryt obnitkovaný na boční a spodní straně
- 4) Přišít zdrhovadlo skrz všechny vrstvy
- 5) Pravou stranu podsádky zažehlit podle okraje švového přídavku
- 6) Díly srovnat, volnou stranu zdrhovadla přišpendlit, následně přišít k podsádce pravého předního dílu
- 7) Z líce si naznačit linii prošití na pravém předním dílu a ozdobně prošít

4.7 Model č. 6

Symetrický živůtek je tvořený kombinací příčných a podélných pruhů. V horní části jsou našité na sebe navazující úzké pruhy, dva bílé a jeden modrý, ve vodorovném směru, které jsou sešity do šíře ramen, dále splývají podél paží na obou stranách. K modrému dílu je přišit jeden černý ve stejném směru, který už ale kopíruje tvar postavy. Zbýlá část živůtku se skládá z pěti nestejně širokých podélných dílů, z nichž ten, co je umístěn na středu předního dílu, je nepatrně delší než ostatní díly.

Délka živůtku sahá k sedové linii, modré pruhy dosahují přibližně stejné délky, bílé jsou kratší, končí pod pasovou linií.

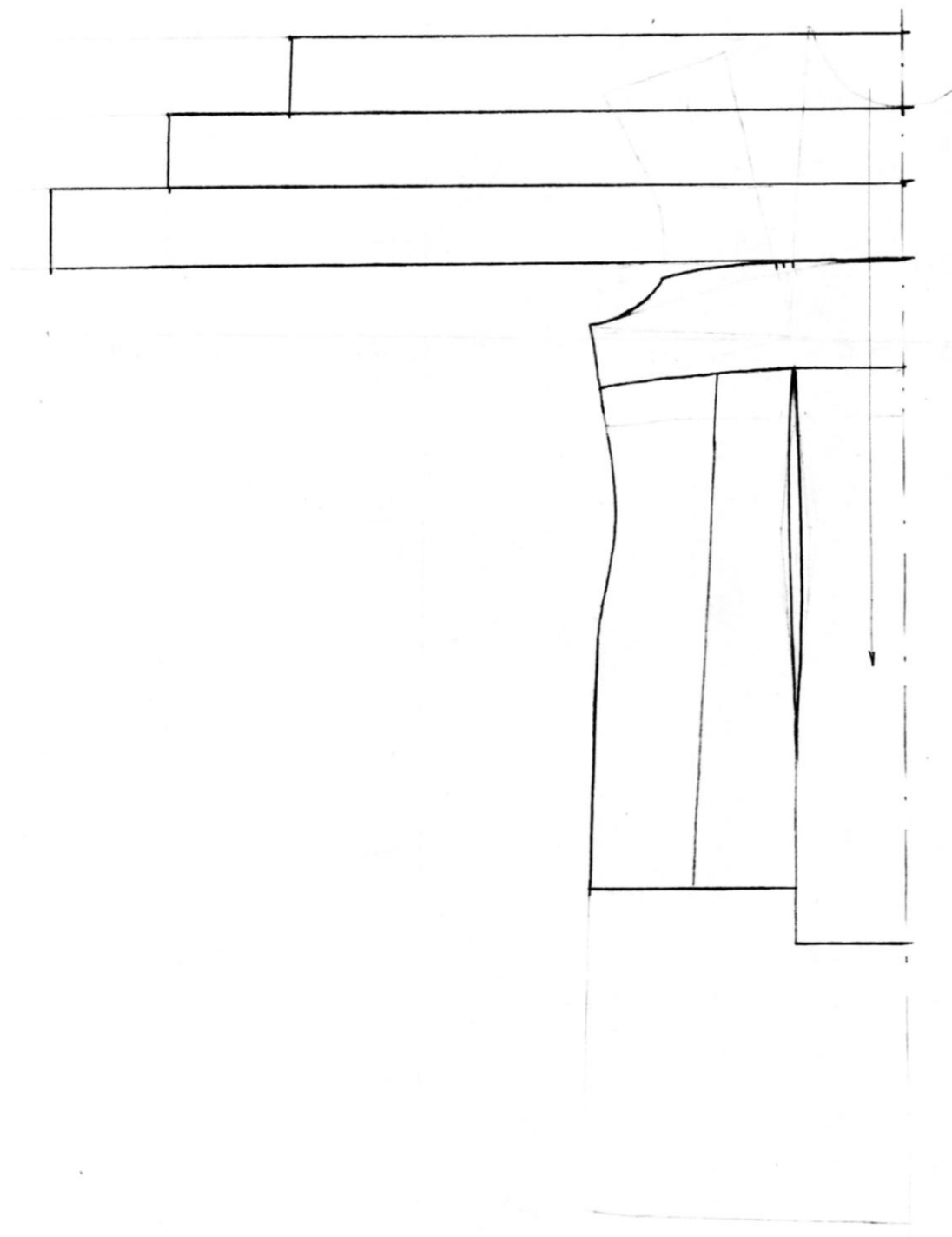
Živůtek je volnějšího střihu, u krku bez tvarování, takže působí uzavřeně.

Model je doplněný dlouhými bílými kalhotami klasického střihu se dvěma záševky na zadním díle. Pasový okraj mají začištěný úzkým pasovým límcem a kryté zapínání na zdrhovadlo s podkrytem je na středu předního dílu. Zapínání pasového límce je na jeden patent.

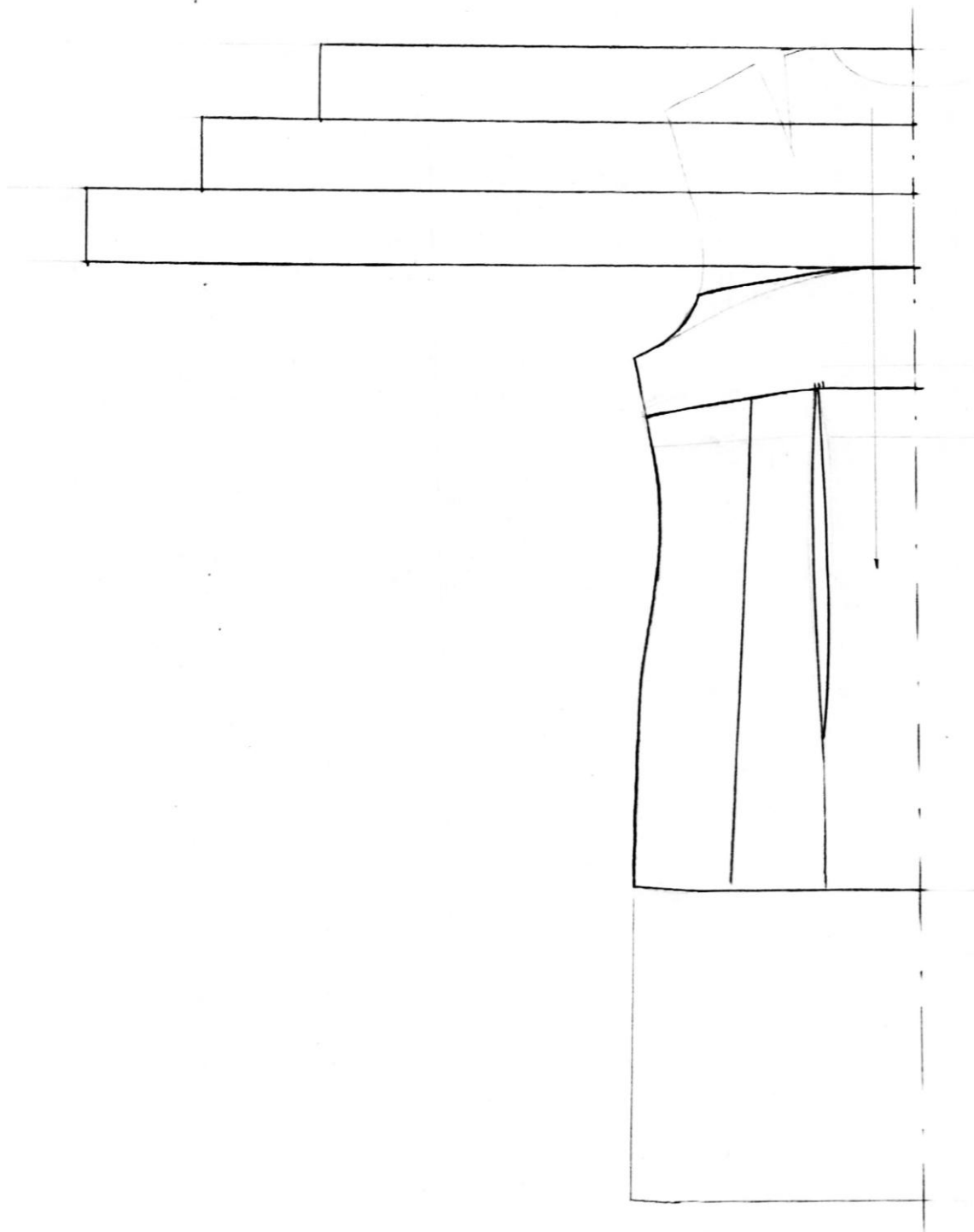
4.7.1 Střihová konstrukce živůtku

PD

Střihová konstrukce živůtku

ZD

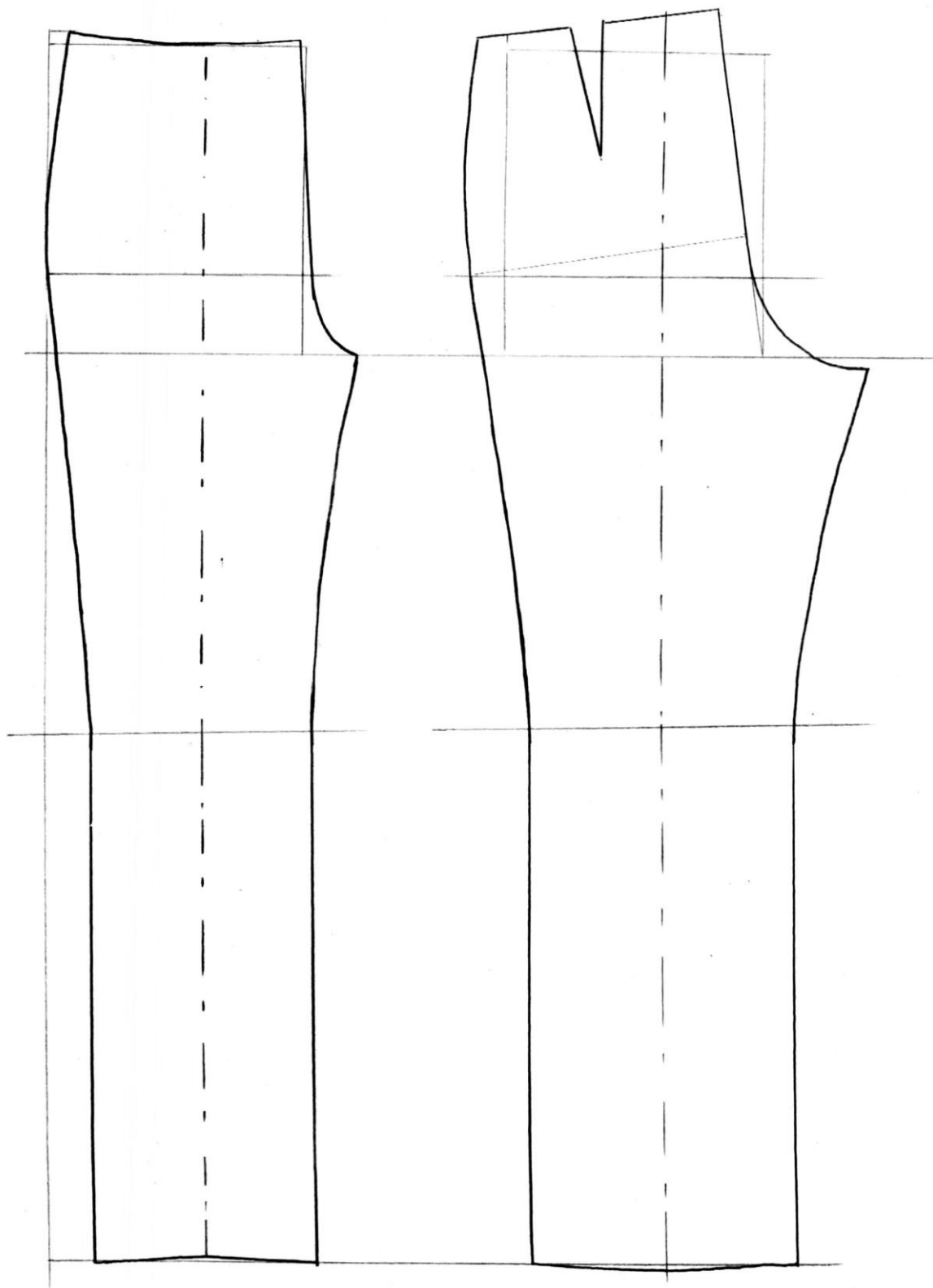
4.7.2 Živůtek

- 1) Střihy polohovat na materiál po směru osnovy
- 2) Obkreslit křídou včetně přídavků na švové záložky
- 3) Díly rozstříhat
- 4) Sešpendlit, následně sestehovat na sebe navazující úzké příčné pruhy, dva bílé a jeden modrý a krátký černý
- 5) Sešít
- 6) Začistit švové záložky na okrajích dlouhých pruhů dvojitým podehnutím a prošitím
- 7) Sešpendlit, následně sestehovat všechny podélné švy spodní části živůtku, kromě levého boku
- 8) Sešít
- 9) Začistit dolní kraj u středového delšího pruhu
- 10) Začistit zbylé podélné švové záložky dvojitým podehnutím a prošitím
- 11) Sešpendlit, následně sestehovat levý bok
- 12) Sešít
- 13) Začistit švové záložky a dolní kraj živůtku dvojitým podehnutím a prošitím
- 14) Sešpendlit, následně přistehovat spodní část živůtku k vrchní příčné části
- 15) Sešít
- 16) Švové záložky začistit dvojitým podehnutím a prošitím
- 17) Začistit oba průramky šikmým bavlněným proužkem

4.7.3 Střihová konstrukce kalhot

PD

ZD

4.7.4 Kalhoty

- 1) Střihy polohovat na materiál po směru osnovy
- 2) Obkreslit křídou včetně přídavků na švové záložky
- 3) Díly rozstříhat
- 4) Sešpendlit, následně sestehovat záševky na zadním díle a odšít
- 5) Záševky sežehlit ke středu
- 6) Sešpendlit, následně sestehovat boční a krokové švy
- 7) Sešít
- 8) Obnitkovat a rozžehlit švové záložky
- 9) Sešpendlit, následně sestehovat středové švy
- 10) Sešít, v místě sedu prošít dvakrát kvůli vysokému namáhání sedového švu
- 11) Záložky v sedu sestříhnout na 1 cm, všechny švové záložky obnitkovat včetně přinechaných podsádek předního dílu a rozžehlit, v rozkroku sežehlit k jedné straně
- 12) Zhotovit zapínání kalhot
- 13) Horní okraj kalhot začistit pasovým límcem, ten našpendlit, následně nastehovat a v jedné operaci přišít
- 14) Obnitkovat dolní kraje nohavic a začistit podehnutím a prošitím
- 15) Na pasový límec našít patent pro zapínání kalhot

4.7.4.1 Tvorba zapínání

- 1) Podsádku levého předního dílu zažehlit podle okraje švového přídavku s lehkým vysunutím do podsádky
- 2) K podsádce přišpendlit, následně přistehovat zdrhovadlo
- 3) Přiložit podkryt obnitkovaný na boční a spodní straně
- 4) Přišít zdrhovadlo skrz všechny vrstvy
- 5) Pravou stranu podsádky zažehlit podle okraje švového přídavku
- 6) Díly srovnat, volnou stranu zdrhovadla přišpendlit, následně přišít k podsádce pravého předního dílu
- 7) Z líce si naznačit linii prošití na pravém předním dílu a ozdobně prošít

4.8 Dokončovací práce

Po ušití a začištění model zkontrolujeme, očistíme od nití a značek a řádně vyžehlíme. Žehlit je však potřeba během celého procesu tvorby modelu, protože tím si výrazně ulehčíme práci s materiálem a výsledný model bude vypadat mnohem lépe, než když žehlení omezíme.

4.9 Použitý materiál

Původním záměrem bylo použít přírodní materiál a to proto, že k tomu zvolené téma přímo vybízí. Vybraný len zaujme svojí strukturou, která je nepravidelná, dalo by se říci, že je živelná, a dokonale tak dokresluje myšlenku řádu a jeho porušení, která je stěžejní pro celou práci.

Kolekce je šitá výhradně ze lněných pláten. Jednotlivé materiály se liší hmotností a barvou, znatelný je i rozdíl v omaku, ale materiálové složení je u všech stejné, 100% len.

4.9.1 Len

Lněné vlákno se získává ze stonků lnu a patří k nejstarším textilním vláknům rozšířeným po celém světě. Jedno z prvních využití lněného plátna bylo již ve starověkém Egyptě, kdy do nich Egypťané balili těla mrtvých při mumifikaci.

Vlákna lnu jsou mnohobuněčná, skládají se z více elementárních vláken, což jsou dlouhé protáhlé na koncích uzavřené buňky, které mají ve středu kanálek.

Pro lněnou tkaninu je typická nerovnoměrnost. Vlákna mají nepravidelný tvar, který se po spřádání projeví na vzhledu výsledného materiálu. Silnější místa se střídají se slabšími, což vytváří zajímavý povrch. Mezi další přednosti lnu patří lesk, vysoká odolnost, relativní pevnost a chladivý omak, kterého se využívá použitím převážně na letních oděvech. Naopak mezi nedostatky patří ostrý omak, malá pružnost a nízká odolnost proti mačkavosti, ale provádějí se různé úpravy materiálu, které tyto nedostatky potlačí. I proto je použití lnu velmi univerzální, od košil, kalhot, sukní a obleků přes ložní prádlo, utěrky, ubrusy až po dekorační tkaniny.

4.9.2 Vzorky materiálů

Symbols označování údržby jednotné pro všechny použité materiály

Výrobek se nesmí sušit v bubnové sušičce

Žehlení při max. teplotě 200°C

Výrobek se nesmí bělit

Max. teplota praní 40°C. Normální postup

Výrobek se nesmí chemicky čistit.

4.9.3 Plátnová vazba

„Plátno má nejmenší střihu vazby 2/2 (tzn. 2 osnovní a 2 útkové niti), má nejhustší provázání osnovních a útkových nití. Je to nejjednodušší vazba.“ (12)
Vzhled tkaniny v této vazbě je stejný jak z rubu, tak z líce, tím odpadají problémy s orientací materiálu při stříhání dílů.

Dále se dá použít i pro konstrukci složených a vícenitných vazeb.

Informace čerpány z (10), (11), (12).

5. Závěr

V této práci jsem se snažila uplatnit vědomostí, kterých jsem dosáhla během svého studia. Prohloubila jsem si také své dosavadní znalosti v oblasti umění, filozofie i textilních technik a materiálů s ohledem na zpracovávané téma.

Během čerpání inspirace se mi dostal do podvědomí umělec Pavel Nešleha a jeho dílo, které považuji za velmi působivé, a jsem tedy ráda, že jsem si mohla jeho život i práci přiblížit. Také úvahy filozofa Zdeňka Neubauera s přispěním publicisty Tomáše Škrdlanta mi otevřely dveře a nabídly nový náhled na živly a přírodu celkově, což zásadně ovlivnilo směr mých myšlenek a celé práce.

Velmi přínosná byla i zkušenost s použitím lněného plátna, díky které jsem zjistila, jak je v dnešní době složité se dostat ke kvalitním lněným materiálům, tím spíše shánění konkrétních barev pro oděvní kolekci nebylo právě jednoduché. Pominu-li však tuto nesnázi, pak mohu práci se lnem jen doporučit. Materiál je sice tužší, ale pokud je to záměrem, což v tomto případě bylo, pak zacházení s ním není obtížné, materiál drží tvar a pokud tomu pomůžeme ještě zažehlením, tak dosáhneme požadovaných výsledků.

Tvorba této práce mě přivedla k zajímavým informacím, zdrojům, k novým zkušenostem a poznatkům, z čehož vyplývá, že pro mě byla velikým přínosem do budoucna.

6. Použitá literatura

- (1) Bockemühl, M.: J. M. W. Turner 1775-1851, Svět světla a barvy. Praha: Nakladatelství Slovart, 2008.
- (2) Beckettová, W.; Wrightová, P.: *Toulky světem malířství*. Fortuna Print Praha, 1996.
- (3) Krausová, A.-C.: *Dějiny malířství :od renesance po současnost*. Praha: Nakladatelství Slovart, 2008.
- (4) Bauer, A.: *Dějiny výtvarného umění*. Olomouc: Rubico, 1998.
- (5) Legrand, G.: *Romantismus*. V Praze; V Litomyšli: Paseka, 2001.
- (6) Katalog k výstavě *Pavel Nešleha – Možnosti zobrazení*. Vysoká škola uměleckoprůmyslová Praha, 2013.
- (7) Katalog k výstavě *Pavel Nešleha – Sedimenty paměti*. Karlovy Vary, 2001.
- (8) Neubauer, Z., Škrdlant, T.: *Skrytá pravda země*. Praha: Mladá fronta, 2005.
- (9) Palata, O., úvodní slovo ke katalogu *Symposium uměleckoprůmyslových škol Libereckého kraje 2010*. Liberecký kraj 2010
- (10) Militký, J.: *Textilní vlákna*. Učební text. TUL, Liberec, 2000.
- (11) Baughová, G.: *Encyklopedie textilních materiálů*. Praha: Nakladatelství Slovart, 2012.
- (12) Pařilová, H.: *Typologie tkanin – textilní zbožíznalství*. Technická univerzita v Liberci, 2010.

Obrázky:

- [1] <http://www.pozitivni-noviny.cz/cz/clanek-2012110003>
- [2] http://www.artmuseum.cz/reprodukce2_pohled.php?dilo_id=5017
- [3] <http://www.marold.cz/navratil-josef-1798-1865/horska-krajina>
- [4] Katalog k výstavě *Pavel Nešleha – Možnosti zobrazení*. Vysoká škola uměleckoprůmyslová, Praha, 2013

7. Fotodokumentace

